

1	2	3	4
Маргіналізм (К. Менгер, О. Бем-Баверк)	Дохід = похідна від праці і землі	Матеріальна форма доходу	Сфера матеріального виробництва
Неокласики (І. Фішер, А. Маршал)	На макрорівні: вся сукупність засобів виробництва на мікрорівні: частина багатства власника	Матеріальна та нематеріальна форма доходу	Матеріальне виробництво та сфера послуг
Кейнсіанство (Дж.М. Кейнс)	Дохід = запас багатства, який приносить дохід його власнику	Матеріальна та нематеріальна форма доходу	Матеріальне виробництво та сфера послуг
Інституціоналізм (Т. Веблен, Д. Норт, Дж. Гелбрейт)	Відсутній єдиний підхід	Матеріальна та нематеріальна форма доходу	Людські здібності, інновації, науковий прогрес

Опрацьовуючи теоретичні літературні джерела, нами було визначено, що єдиного визначення поняття «дохід» в наукових літературних працях не

існує. На сьогоднішній день вченими здійснюється розгляд різних аспектів даного поняття та трактування «дохід» по-різному.

Література

1. Пушкар М.С. Теорія і практика формування облікової політики: [Монографія] / М.С. Пушкар, М.Т. Щирба. – Тернопіль: Карт-бланш, 2010. – 260 с.
2. Синиця Ю.С. Генезис методологічних підходів щодо визначення економічної сутності доходів / Ю.С. Синиця // Вісник ДонНУЕТ / Серія: Економічні науки. – Донецьк: Донецький держ. ун-т економіки і торгівлі ім. М.Туган-Барановського, 2011. – № 3 (51). – С. 144-150.

УДК 658.153

ОБОРОТНІ АКТИВИ У ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Терлецький О. – ст. 6 курсу, гр. ФНК-61-15м

Науковий керівник – д.е.н., професор Балахонова О.В.

Вінницький соціально-економічний інститут університету «Україна»

Забезпечення сталого економічного зростання нашої держави неможливе без розвитку підприємництва, що висуває підвищені вимоги до оцінки параметрів функціонування суб'єктів підприємницької діяльності та їх ресурсів, серед яких особливе місце належить розкриттю інвестиційної привабливості, що вимагає формування, дослідження та використання оборотних активів. Це потребує вирішення низки складних і різних за характером проблем в фінансовому середовищі та, зокрема, удосконалення його теоретико-методичних засад.

Економічні перетворення, які здійснюються в Україні, також потребують удосконалення методики формування, дослідження та використання оборотних активів. Ефективність формування, дослідження та використання оборотних активів підприємств істотно впливає на результати господарської діяльності й зумовлюється зовнішніми та внутрішніми факторами. Особливої актуальності набуває проблема подальшого вдосконалення методики формування оборотних активів, які є наймобільнішим складником ресурсів підприємств України. Від ступеня ефективності використання оборотних активів залежить стан суб'єктів господарювання. Як свідчать теоретичні та практичні дослідження, питанням формування, розміщення та використання оборотних активів

приділялася недостатня увага, внаслідок чого ускладнюється дотримання основних методичних принципів управління діяльністю підприємств, спотворюється інформація про їх фінансовий стан, організацію розрахунків, знижується ефективність прийняття управлінських рішень.

Актуальність теми обумовлюється тим, що в сучасних умовах господарювання особлива увага приділяється питанням формування, дослідження та використання оборотних активів. В свою чергу питання формування, розміщення та використання оборотних активів на підприємствах має дискусійний характер, про що свідчить актуальність питання, пов'язаних з невідповідністю понять їх економічному змісту, що використовуються в процесі формування оборотних активів; не систематизовано нормативну базу з питань використання оборотних активів.

Розвитку теорії формування, розміщення та використання оборотних активів сприяли праці таких відомих вітчизняних вчених: В.І. Єфіменка, М.І. Горбатка, В.М. Івахненка, М.Р. Лучка, М.В. Кужельного, М.Я. Остап'юка, Є.В. Мниха, П.Я. Поповича, М.С. Пушкаря, В.С. Рудницького, М.Г. Чумаченка, І.Д. Фаріона, С.І. Шкарабана та інших. Серед зарубіжних авторів згадані питання розглядалися у наукових працях М.І. Баканова,

І.Т. Балабанова, В.В. Ковальова, М.Н. Крейніної, В.Ф. Палія, Р.С. Сайфуліна, А.Д. Шеремета та інших. Проте, ряд питань щодо методики формування, розміщення та використання оборотних активів підприємств вимагає подальших досліджень та наукових розробок.

На основі проведеного дослідження, на нашу думку, доцільно використовувати визначення терміну «оборотні активи» як сукупності майнових цінностей, грошових коштів та їх еквівалентів, які обслуговують операційну діяльність підприємства, або призначені для реалізації чи споживання протягом одного операційного (виробничо-комерційного) циклу чи протягом дванадцяти місяців з дати балансу, що сприятиме однозначному трактуванню економічної категорії «оборотні активи».

Оборотні активи підприємства – це частина авансованих активів, що направляються на поточне забезпечення його господарської діяльності – придбання предметів праці, створення відповідних виробничих умов. Дана частина авансованих активів відшкодовується в повному обсязі після реалізації продукції (товарів, робіт, послуг). Оборотні активи забезпечують безперервність роботи підприємства протягом всього терміну їх функціонування. Це досягається шляхом безперервної участі оборотних

активів у всіх стадіях реалізації. Ефективність функціонування оборотних активів визначає не тільки результативність господарської діяльності кожного конкретного підприємства, але й всієї економіки в цілому.

Також, ми можемо відмітити, що серед більшості науковців існує думка стосовно оборотних активів, як засобу який використовується ефективніше тоді, коли більша його частина зайнята у сфері виробництва та торгівлі, а перебування оборотних активів у сфері обігу – лише необхідна умова безперервності процесу відтворення. Основним показником ефективності процесів кругообороту оборотних активів та відтворення суспільного продукту є реалізація товарів, а не обсяги незавершеного виробництва, тому частка оборотних активів у сфері обігу повинна мати тенденцію до збільшення, що у кінцевому рахунку призведе до прискорення відтворення суспільного продукту.

Слід зазначити, що правильне тлумачення такої складної різнопланової економічної категорії як «оборотні активи» набуває особливого значення в сучасній практиці підприємств. У ході дослідження виявився такий аспект: науковці пропонують вважати оборотні активи оборотним капіталом чи джерелами утворення оборотних активів, а також що вибирати об'єктами фінансового управління та аналізу.

Література

1. Могилевская О.Ю. Эффективное управление оборотным капиталом предприятия // Экономика & держава. – 2013. – №7. – С.43-46.
2. Коцацкий В.П. Пути эффективного управления оборотными активами промышленных предприятий // Актуальні проблеми економіки. – 2010. – №4. – С.149-154.

УДК 392.6(=161.2):316.346.2

ГЕНДЕРНІ СТЕРЕОТИПИ У СУЧАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Синько В. – ст. 2 курсу

Науковий керівник. – д.і.н., професор Кушнір В.Г

Одеський національний університет імені І.І.Мечникова

Ще з давніх-давен нам відомо про те, що чоловік повинен дарувати жінці квіти та приємні подарунки, гарно за нею доглядати, освічуватись в коханні та кликати заміж. А жінка, в свою чергу, повинна ніяковіти, соромитися та плакати від радощів. А якщо навпаки? Нехай дама дарує квіти, а її чоловік соромиться. Уявлення такого взагалі не вміщується у наше світосприйняття. У цьому винні гендерні стереотипи, які глибоко закоренились у нашій свідомості.

Стереотипи – це певні узагальнені уявлення, які часто вживаються до малознайомих соціальних об'єктів (однієї людини, групи людей чи суспільству загалом). Часто вони є хибними або носять негативний характер. Вони, як і будь-які суспільні думки, постійно зазнають змін. Фундаментом мого дослідження є поняття «гендер», який і до сьогодні є суперечливим у своєму визначенні.

Американський соціолог Е. Гіденс дає таке визначення «гендеру»: «Якщо стать має відношення до фізичних, тілесних відмінностей між жінкою і чоловіком, то поняття «гендер» торкається їх психологічної, соціальної і культурної особливості.

Розмежування статі і гендеру є фундаментальним, так як багато розходжень між жінкою і чоловіком обумовлюються причинами, які не є біологічними за своєю природою. Якщо стать індивіда біологічно детермінована, то рід (гендер) є культурно та соціально заданим. Таким чином, існує дві статі (чоловічий та жіночий) і два роди (мужній і жіночий)»[1,с.153]. Наш мозок влаштований таким чином, що він все класифікує, що трапляється йому у повсякденному житті, приписуючи певні якості. Наприклад, молодій, вродливій, вільній дівчині, якій вже за 20 років, «давно пора заміж і народжувати дітей». А якщо тобі взагалі за 25 років і ти незаміжня, то ти чуєш від знайомих - «з тобою взагалі щось не так, а час спливає». А це стереотип, неписані закони та правила, які, нібито, слід дотримуватись. Наведу приклади, загальних гендерних стереотипів українців: 1. Рожевий для дівчаток. На сучасному етапі в Україні побутує дивний стереотип, що дівчинку, з моменту її народження, потрібно одягати виключно в рожевий. До 1918 року всім було байдуже, якого кольору у дітей пелюшки, набагато важливіше було, чи виживе взагалі дитина, чи ні. Але в 1918 році в одній газеті написали